

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PRVO ODJELJENJE

PREDMET DAŠIĆ protiv CRNE GORE

(Predstavka br. 37409/23)

PRESUDA

STRAZBUR

27. novembar 2025. godine

Ova presuda je pravosnažna ali može biti predmet redakcijske izmjene.

U predmetu Dašić protiv Crne Gore,

Evropski sud za ljudska prava (Prvo odjeljenje), na zasijedanju Vijeća u sastavu:

Erik Wennerström, *predsjednik,*

Raffaele Sabato,

Artūrs Kučs, *sudije,*

i Liv Tigerstedt, *zamjenica registrara Odjeljenja,*

Uzimajući u obzir:

predstavku (br. 37409/23) koju je protiv Crne Gore, na osnovu člana 34 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i sloboda („Konvencija“) dana 3. oktobra 2023. godine Sudu podnio državljanin Crne Gore, g-din Nebojša Dašić („podnosilac predstavke“), koji je rođen 1989. godine, živi u Podgorici i zastupa ga g-din D. Vujanović, advokat iz Podgorice;

odluku da obavijesti Vladu Crne Gore („Vlada“), koju je zastupala njena zastupnica, g-đa K. Peković, o pritužbi koja se odnosi na zakonitost pritvora podnosioca predstavke, te da se ostatak predstavke proglasi neprihvatljivim; izjašnjenja stranaka;

Nakon vijećanja na sjednici zatvorenoj za javnost 6. novembra 2025. godine,

Donosi sljedeću presudu, koja je usvojena toga dana:

PREDMET

1. Predmet se odnosi na pritužbe podnosioca predstavke, na osnovu člana 5 stav 1 Konvencije, u vezi sa tačnim vremenom njegovog lišavanja slobode i zakonitošću njegovog naknadnog pritvora.

I. REZIME SLUČAJA

2. Dana 6. jula 2023. godine, u periodu između 15.05 i 15.30 časova, policija je privela podnosioca predstavke. Zbog povreda koje je zadobio dok je pokušavao da izbjegne privođenje, policija je pozvala hitnu pomoć u 15.40, nakon čega je podnosilac predstavke prevezen u bolnicu, što je potvrđeno u nekoliko ljekarskih izvještaja. U službenoj zabilješci o lišenju slobode koji je izdat iste večeri navedeno je da je podnosilac predstavke bio lišen slobode u 20.15.

3. Narednog dana državni tužilac je donio rješenje o zadržavanju. U rješenju je navedeno da će podnosilac predstavke biti zadržan najduže sedamdeset dva časa od datuma i vremena kada je bio lišen slobode, „to jest, 6. jula 2023. godine od 20.15“.

4. Dana 9. jula 2023. godine, u 17.00 časova, podnosilac predstavke je doveden kod istražnog sudije, koji je donio rješenje o pritvoru. U tom rješenju se navodi da će pritvor trajati do trideset dana počevši od 6. jula u 20.15. Sudija je odbio kao neosnovane navode podnosioca predstavke da je njegovo

zadržavanje trebalo da se završi jer je već trajalo duže od sedamdeset dva časa, utvrdivši da je, s obzirom na to da je u službenoj zabilješci bilo navedeno da je bio lišen slobode 6. jula u 20.15 a da je izveden pred istražnog sudiju 9. jula u 17.00 časova, proteklo manje od sedamdeset dva časa. Žalba koju je podnosilac predstavke podnio protiv te odluke je odbijena i obrazloženje istražnog sudije je potvrđeno.

5. Podnosilac predstavke je podnio ustavnu žalbu. On se žalio da je vrijeme kada je bio priveden bilo netačno zabilježeno i da je njegov pritvor bio nezakonit, suprotno Zakoniku o krivičnom postupku i članu 5 Konvencije.

6. Dana 31. jula 2023. godine Ustavni sud je odbio ustavnu žalbu, navodeći da ukoliko su postojale bilo kakve sumnje u vezi sa uračunavanjem bilo koje kazne izrečene podnosiocu predstavke ili ukoliko pravosnažna presuda nije tačno odražavala vrijeme koje je proveo u pritvoru prije suđenja, takva situacija bi se mogla ispraviti u postupcima pred redovnim sudovima.

7. U periodu između 4. avgusta 2023. godine i 2. februara 2024. godine, prvostepeni sud je po službenoj dužnosti ispitao rješenje o pritvoru podnosioca predstavke od 9. jula 2023. godine i isti produžio sedam puta. Ove odluke je potvrdio Viši sud.

8. Dana 7. februara 2024. godine, prvostepeni sud je utvrdio da je podnosilac predstavke kriv za krađu i osudio ga na osam mjeseci zatvora, u koje se uračunava vrijeme koje je već proveo u pritvoru „od 6. jula 2023 godine u 20.15“.

9. Dana 6. marta 2024. godine podnosilac predstavke je pušten na slobodu.

10. Dana 3. jula 2024. godine Viši sud je ukinuo prvostepenu presudu, utvrdivši po službenoj dužnosti da nije bilo jasno kako je prvostepeni sud utvrdio da je podnosilac predstavke bio lišen slobode u 20.15. Žalbeni sud je utvrdio da je Krivični zakonik povrijeđen na štetu podnosioca predstavke i naložio ponovno suđenje, pozivajući se indirektno na odredbu koja se odnosi na način na koji se vrijeme koje je lice provelo u pritvoru ili na drugi način lišeno slobode uračunava u trajanje njegove kazne.

11. Dana 3. februara 2025. godine, nakon ponovljenog suđenja, prvostepeni sud je utvrdio da je podnosilac predstavke kriv za krađu i osudio ga na osam mjeseci zatvora, navodeći da bi kazna trebalo da obuhvati vrijeme koje je proveo u pritvoru „između 6. jula 2023. godine od 15.05 do 6. marta 2024. godine u 15.05“.

II. RELEVANTNO DOMAĆE PRAVO

12. Član 264 Zakonika o krivičnom postupku, u mjeri u kojoj je to relevantno, propisuje da ovlašćeni policijski službenici mogu neko lice lišiti slobode, ali da su dužni da sačine službenu zabilješku koja sadrži vrijeme lišenja slobode. Članom 267 definisano je da osumnjičeni lišen slobode može,

u izuzetnim okolnostima, biti privremeno zadržan najduže sedamdeset dva časa od časa lišenja slobode. Član 268 dalje propisuje da, ukoliko državni tužilac smatra da razlozi za određivanje pritvora i dalje postoje, treba da zatraži od istražnog sudije da odredi pritvor osumnjičenom prije isteka roka o zadržavanju. Zadržano lice mora biti izvedeno pred istražnog sudiju u istom roku. Član 448 istog Zakonika, u vezi sa članom 179, u mjeri u kojoj je to relevantno, propisuje da je vijeće suda dužno da, po predlogu stranaka ili po službenoj dužnosti, ispita da li još postoje razlozi za pritvor i da donese rješenje o produženju ili ukidanju pritvora, po isteku svakih trideset dana do stupanja optužnice na pravnu snagu, a svaka dva mjeseca nakon stupanja optužnice na pravnu snagu.

III. PRITUŽBE

13. Podnosilac predstavke se žalio da vrijeme kada je priveden nije bilo tačno evidentirano. Naveo je da je kao posljedica toga bio nezakonito lišen slobode, što je takođe učinilo njegov naknadni pritvor nezakonitim, suprotno članu 5 stav 1 Konvencije.

OCJENA SUDA

NAVODNA POVREDA ČLANA 5 STAV 1 KONVENCIJE

A. Zakonitost zadržavanja podnosioca predstavke

1. Prihvatljivost

14. Vlada je navela da je pritužba podnosioca predstavke preuranjena. Ona je smatrala da se prvostepena presuda kojom je podnosilac predstavke proglašen krivim (vidi stav 11 iznad) mogla preispitati pred višim sudovima i da bi, ukoliko bi se u krivičnom postupku utvrdilo da je vrijeme u koje je podnosilac predstavke lišen slobode bilo pogrešno zabilježeno, on imao pravo da traži naknadu štete zbog nezakonitog lišenja slobode na domaćem nivou.

15. Podnosilac predstavke je osporio navode Vlade i potvrdio svoju pritužbu.

16. Sud ponavlja da je obim preispitivanja poštovanja pravila o iscrpljivanju pravnih sredstava od strane podnosioca predstavke ograničen prigovorima Vlade (vidjeti *Yordanov protiv Bugarske*, br. 56856/00, stav 76, 10. avgust 2006. godine, sa daljim upućivanjima).

17. U odnosu na ovaj predmet, Sud konstatuje da Vlada nije prigovorila da podnosilac predstavke nije iscrpio pravna sredstva koja su mu bila na raspolaganju prije nego je podnio svoju predstavku Sudu, već je umjesto toga navela da bi on imao mogućnost da podnese građansku tužbu za naknadu štete po okončanju krivičnog postupka protiv njega ukoliko bi se u tom postupku utvrdilo da je vrijeme lišavanja slobode bilo pogrešno zabilježeno (vidjeti

stav 14 iznad). S tim u vezi, Sud konstatuje da se i nalaz Ustavnog suda takođe odnosio na obračun kazne i na pitanje da li bi pravosnažna presuda tačno odražavala dužinu vremena koje je podnosilac predstavke proveo u pritvoru prije suđenja, što bi se moglo ispraviti u postupku pred redovnim sudovima (vidjeti stav 6 iznad). Sud dalje konstatuje da je prvostepeni sud, u ponovljenom postupku, zaista izvršio novi obračun kazne (vidjeti stavove 10-11 iznad). Međutim, Sud primjećuje da problem u ovom predmetu nije obračun kazne već zakonitost zadržavanja podnosioca predstavke, uključujući i to da li je on izveden pred sudiju u roku od sedamdeset dva časa od hapšenja. Imajući u vidu okolnosti ovog predmeta, Sud smatra da Vlada nije pokazala da bi ponovni obračun kazne podnosioca predstavke pred redovnim sudovima i njegovo podnošenje zahtjeva za naknadu štete po tom osnovu doveli do priznanja potencijalne povrede u pogledu zakonitosti njegovog zadržavanja. Naime, prije podnošenja ove predstavke Sudu, podnosilac predstavke je već iznio svoju žalbu u domaćem postupku, uključujući i pred Ustavnim sudom, ali ni jedan od tih organa nije izričito ili implicitno potvrdio da je njegov pritvor bio nepropisan ili nezakonit (vidjeti stavove 4 i 6 iznad). Stoga se prigovor Vlade mora odbiti.

18. Sud konstatuje da ova pritužba nije očigledno neosnovana u smislu člana 35 stav 3 (a) Konvencije niti je neprihvatljiva po bilo kom drugom osnovu. Stoga se mora proglasiti prihvatljivom.

2. Osnovanost

19. Relevantna načela u pogledu zakonitosti pritvora su prikazana u predmetu, na primjer, *Assanidze protiv Gruzije* ([VV], br. 71503/01, stavovi 169-71, ECHR 2004-II). Konkretno, odredbe člana 5 zahtijevaju da pritvor bude „u skladu sa postupkom propisanim zakonom“ te da svaka odluka koju donesu domaći sudovi u okviru člana 5 bude u skladu sa procesnim i materijalnim zahtjevima koje propisuje postojeći zakon. Konvencija se ovdje suštinski poziva na domaće pravo, ali takođe zahtijeva da bilo koje lišenje slobode bude u skladu sa svrhom člana 5, odnosno da zaštititi pojedinca od samovolje (ibid., stav 171, i citirana praksa). Iako je prije svega na domaćim vlastima, naročito sudovima, da tumače i primjenjuju domaće pravo, shodno članu 5 stav 1, nepostupanje u skladu sa domaćim pravom podrazumijeva povredu Konvencije i Sud može i treba da ispita da li je postupljeno u skladu sa tim pravom (ibid.; vidjeti takođe *Mooren protiv Njemačke* [VV], br. 11364/03, stav 73, 9. jul 2009. godine).

20. U odnosu na ovaj predmet, Sud prvo konstatuje da je podnosilac predstavke bio *de facto* lišen slobode od trenutka kada ga je privela policija, i da se ta situacija nastavila dok je bio u bolnici i tokom kasnijeg prevoza do policijske stanice, i dok je bio zadržan tamo, jer ne postoji ništa što bi ukazivalo na to da je mogao slobodno da odluči da ne ide u bolnicu ili policijsku stanicu zajedno sa policijskim službenicima, ili onda kada je tamo stigao, da je mogao da ode u bilo kom trenutku bez negativnih posljedica

(vidjeti *Rozhkov protiv Rusije* (br. 2), br. 38898/04, stav 79, 31. januar 2017. godine; *Aftanache protiv Rumunije*, br. 999/19, stavovi 81-83, 26. maj 2020. godine; i *Dušan protiv Turske*, br. 84543/17, stavovi 35-37, 7. februar 2023. godine).

21. Sud dalje konstatuje da nije dostavljen nikakav zapisnik o hapšenju niti rješenje o pritvoru za period između 15.40 i 20.15 dana 6. jula 2023. godine, iako je podnosilac predstavke bio pod efektivnom kontrolom policije od 15.40 najkasnije (vidi stavove 2 i 19 iznad) i čak iako domaće pravo propisuje da službenici policije, prilikom lišavanja nekog lica slobode, moraju sačiniti službenu zabilješku u kojoj se navodi vrijeme lišavanja slobode (vidi stav 12 iznad). Policija je u predmetnom slučaju zaista sačinila takvu zabilješku ali se u istoj navodi 20.15 časova kao vrijeme lišavanja slobode podnosioca predstavke (vidi stav 2 iznad). Sud ponavlja, s tim u vezi, da se izostanak tačno upisanog vremena u zapisniku o hapšenju mora smatrati ozbiljnim propustom budući da je stalno stanovište Suda da neprijavljeni pritvor predstavlja potpuno negiranje suštinski važnih garancija sadržanih u članu 5 Konvencije i otkriva ozbiljno kršenje te odredbe (vidjeti *Lopatin i Medvedskiy protiv Ukrajine*, br. 2278/03 i 6222/03, § 84 *in limine*, 20. maj 2010. godine, navedene izvore u tom dokumentu). Iako je prvostepeni sud tokom ponovljenog suđenja zaista ponovo računao kaznu podnosiocu predstavke, kao što je već prethodno pomenuto (vidjeti stavove 11 i 17), on nije ispitao zakonitost samog zadržavanja podnosioca predstavke, te stoga nije pružio nikakvu potvrdu činjenice da nije postojao zapisnik o hapšenju niti rješenje o pritvoru za period prije 20.15 časova dana 6. jula 2023. godine.

22. Osim toga, Sud primjećuje da je podnosilac predstavke izveden pred istražnog sudiju dana 9. jula 2023. godine u 17.00 časova, što je bilo duže od sedamdeset dva časa nakon što ga je policija privela, što je takođe suprotno domaćem pravu (vidjeti stavove 2-4 i 12 iznad), i pitanje koje Ustavni sud nije suštinski razmatrao, uprkos tome što ga je podnosilac predstavke isticao (vidjeti stavove 5 i 6 iznad), kao ni prvostepeni sud u ponovljenom postupku (vidjeti stav 11 iznad). Sud ponavlja da kada postoje određeni vremenski rokovi, nepoštovanje istih može biti relevantno za pitanje „zakonitosti“, budući da se pritvor koji prekoračuje period dozvoljen domaćim pravom teško može smatrati da je „u skladu sa zakonom“ (vidjeti *Komissarov protiv Češke Republike*, br. 20611/17, § 50 *in fine*, 3. februar 2022. godine).

23. Uzimajući u obzir sve prethodno navedeno, Sud smatra da je bilo povrede člana 5 stav 1 Konvencije u pogledu zakonitosti zadržavanja podnosioca predstavke.

B. Naknadni pritvor podnosioca predstavke

24. Što se tiče navoda podnosioca predstavke da je njegov dalji pritvor takođe bio nezakonit, Sud konstatuje da je pritvor podnosioca predstavke,

koji je određen 9. jula 2023. godine, bio naknadno redovno ispitivan i produžavan, u periodu između 4. avgusta 2023. i 2. februara 2024. godine, od strane prvostepenog suda. Sve ove odluke potvrđene su po žalbi od strane Višeg suda (vidjeti stav 7 iznad). Ove odluke su donijete u skladu sa zakonom i u okviru propisanih rokova (vidjeti stav 12 iznad).

25. Prema tome, ova pritužba je očigledno neosnovana i mora se odbaciti u skladu sa članom 35 stavovi 3 (a) i 4 Konvencije.

PRIMJENA ČLANA 41 KONVENCIJE

26. Podnosilac predstavke je tražio 8.000 eura na ime nematerijalne štete, i 1.359,40 eura za troškove i izdatke nastale pred domaćim sudovima i Sudom.

27. Vlada je osporila zahtjev podnosioca predstavke. Naročito je navela da on nije dostavio dokaz da je zaista platio troškove i izdatke koje je tražio.

28. Sud dosuđuje podnosiocu predstavke iznos od 900 eura na ime nematerijalne štete, uvećan za bilo koje poreze koji se mogu naplatiti.

29. Na osnovu prakse Suda, podnosilac predstavke ima pravo na naknadu troškova i izdataka samo u onoj mjeri u kojoj dokaže da su oni stvarno i nužno nastali i da su razumni u pogledu iznosa. Odnosno, da podnosilac predstavke mora da ih je platio, ili da je dužan da ih plati, shodno zakonskoj ili ugovornoj obavezi, i da su oni morali biti neizbježni kako bi se spriječila utvrđena povreda ili kako bi se dobila odgovarajuća nadoknada (vidjeti, na primjer, *Stevan Petrović protiv Srbije*, br. 6097/16 i 28999/19, stav 186, 20. april 2021. godine). Imajući u vidu dokumenta koja su u njegovom posjedu i gore navedene kriterijume, Sud smatra da je razumno da dodijeli iznos od 1.059,40 eura koji pokriva troškove po svim osnovama, uvećano za bilo koji porez koji može biti naplaćen podnosiocu predstavke.

IZ TIH RAZLOGA, SUD, JEDNOGLASNO,

1. *Proglašava* pritužbu podnosioca predstavke u pogledu zakonitosti njegovog zadržavanja prihvatljivom a ostatak predstavke neprihvatljivim;
2. *Utvrđuje* da je bilo povrede člana 5 stav 1 Konvencije u pogledu zakonitosti zadržavanja podnosioca predstavke;
3. *Utvrđuje*
 - (a) da je tužena država dužna da plati podnosiocu predstavke, u roku od tri mjeseca, sljedeće iznose:
 - (i) 900 eura (devetsto eura), uvećan za bilo koje poreze koji se mogu naplatiti, na ime nematerijalne štete;

PRESUDA DAŠIĆ protiv CRNE GORE

- (ii) 1.059,40 eura (hiljadu i pedeset devet eura i četrdeset centi), uvećan za bilo koje poreze koji se mogu naplatiti podnosiocu predstavke, na ime troškova i izdataka;
 - (b) da će se od isteka navedena tri mjeseca do isplate, obračunavati kamata na gore navedene iznose po stopi koja je jednaka najnižoj kamatnoj stopi Evropske centralne banke tokom obračunskog perioda, uz dodatak od tri procentna poena;
4. *Odbija* ostatak zahtjeva podnosioca predstavke za pravičnim zadovoljenjem.

Sačinjeno na engleskom jeziku i objavljeno u pisanoj formi dana 27. novembra 2025. godine na osnovu Pravila 77 stavovi 2 i 3 Poslovnika suda.

Liv Tigerstedt
zamjenik registrara

Erik Wennerström
predsjednik